

ODRZAZAĆ (2) *vb pf*

odrzazać (1), **odrzezać** (1); odrzazać *BielKron*; odrzezać *RejPos*,

o prawdopodobnie jasne (tak w od-); oba a jasnej e z tekstu nie oznaczającego é.

inf odrzazać (1). ◇ [*praet* 2 sg m [-ś] odrzazał.] ◇ [*con* 2 sg m byś odrzezał] (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Oderżnąć, odciąć [*kogo, co*] (2) : Kánclerzá Płockiego/ Ianá Czápłę człowieká vczonego po rozmáitych mękách dał obiełić/ [...] wśákże znowu Przeor tegoż zakonu kazał go odrzázác á pochowác ná tumie. *BielKron* 360; [*Cresc* 1571 377 (*Linde*)].

Szereg: »odrzezać, (albo) odciąć« (1): A gdybyś też wźrzał gąłás ćirniową ábo głogową/ á ona wyroflá s pięknego krzaká winnego/ [...] izażbyś iey nie odrzezał álbo nie odciął/ á precźbyś nie zárzućił? *RejPos* 172; [(*quem*) separasti odrzazał/ odczvl *TomZbrudzBrul Ex* 29/27].

Synonimy: odciąć, odkroić, odsiec.

Formacje współrdzenne cf RZEZAĆ.

Cf **ODRZEZANIE, OBRZEZANY**

MP, RS